

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (وصايا)

قبول و کاشفیت

درس ۵

استاد وافی

قبول و کاشفیت

در مورد ماهیت قبول در بحث وصایت از ناحیه موصی له، اختلاف نظر وجود دارد.

الف - شهید اول می گوید: ظاهر این است که قبول، در وصیت کاشف است از این که به نفس موت موصی، ملکیت برای موصی له حاصل می شود.

ادله قائلین: ملکیت نسبت به موصی به، از سه حال خارج نیست:

۱. میت، مالک باشد: این امر منتفی است؛ زیرا میت بواسطه مردنش دیگر اهلیت مالک بودن را ندارد؛ مضافا به نفس فوت، اموالش به غیر منتقل می شود.

۲. وارث مالک باشد: این امر منتفی است؛ زیرا تحقق ارث، منوط به اخراج دیون و عمل به وصایا است؛ پس قبل از آن، وارث، هیچ گونه استحقاقی نسبت به ماترک ندارد.

۳. اگر مال الوصیة بعد از مرگ موصی به موصی له منتقل نگردد؛ لازمه اش این است که این مال بی مالک باشد؛ مضافا به اینکه مالک موصی به، منحصر در این سه نفر است: میت، وارث و موصی له؛ پس از عدم صلاحیت دو نفر اول، مالکیت موصی له ثابت می شود.

ب - بعضی گفته اند: قبول، ناقل ملک است و پس از تحققش، موصی له مالک مال الوصیة می شود؛ بدون تردید، قبول، در حصول ملک برای موصی له معتبر است؛ منتهی، در کیفیت، اختلاف وجود دارد.

مرکز مجربان امام صادق علیه السلام

شرائط موصی

شهید اول می گوید: «یشترط فی الموصی الکمال».

و شهید ثانی در توضیح شرائط موصی می گوید: موصی باید بالغ و عاقل بوده و محجور نباشد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

مشهور می گویند: موصی باید ده سال داشته باشد و مستندشان، روایات متظافره است که بعضی از

آنها صحیح است.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv